

MORIR PER VIURE

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

Al llarg de l'Evangeli Jesús parla sovint del sentit de la vida, és la seva missió en aquest món: «El Pare m'ha enviat per dir-vos paraules de vida eterna, jo he vingut perquè tingueu vida» (Jn 10, 27b-28). En el fragment de l'Evangeli que es llegeix avui a l'Eucaristia veiem com Jesús va preparant els deixebles per als esdeveniments que aviat succeiran a Jerusalem, i els diu les paraules que condicionen totalment el seu seguiment: «Si algú vol venir amb mi, que es negui ell mateix, que prengui la seva creu i m'acompanyi, perquè qui vulgui salvar la seva vida la perdrà, però qui la perdi per mi la retrobarà».

Seguir Jesús, per tant, significa trencar amb els criteris que regeixen la conducta de les persones i de la societat en general. Jesús ens vol fer anar més enllà d'una manera de fàcil i superficial de viure, centrada en el propi ego i en coses que no poden satisfer, el nostre desig profund de sentit i de felicitat. La vida de la qual parla Jesús val més que el menjar i el vestir. Per a Jesús, salvar la vida no és buscar la pròpia seguretat, benestar i prestigi per damunt de tot; és acceptar amb lucidesa la realitat de la pròpia vida amb tota la complexitat que comporta, i seguir humilment el camí que Ell ens marca i que ens fa descobrir a poc a poc quin és el sentit del seu messianisme.

El messianisme que Jesús predica i encarna, el Regne que ha vingut a iniciar en aquest món, parla de vida: «el qui creu en mi, brollarà de dins seu una font d'aigua viva que raja fins a la vida eterna».

De quina vida parla Jesús? Aquesta és la paradoxa de l'Evangeli: perdre per guanyar. S'han d'entendre bé aquestes paraules. Jesús no és un masoquista ni tampoc fa un elogi del sofriment, Jesús parla de la VIDA amb majúscula. La vida que Ell va perdre, donant-se, per amor, fins a la mort, és la VIDA NOVA que rep del Pare en la seva resurrecció, fruit de la seva entrega sense límits. És aquesta vida la que ofereix als seus deixebles i a tota la humanitat, una vida que traspassa els límits del dolor i de la mort. Per a nosaltres, viure ara, avui, en el seu seguiment, no estalvia tampoc el sofriment ni la mort; però, en la mesura que ens anem buidant de nosaltres mateixos, anem esdevenint més lliures i més capaços d'estimar i de donar-nos gratuïtament, que és el que de debò dona sentit a la vida.

Tot el que tenim ho hem rebut del Pare a través de Jesús, i el seu Esperit en nosaltres és el qui ens dona la força per viure seguint el seu camí. Fa temps vaig sentir una frase, no recordo de quin autor, que em quedar gravada per sempre: «La vida ens ha estat donada i la mereixem donant-la». La vida és un do totalment gratuït, i els qui hem rebut la fe, també com un do, tenim la responsabilitat de mostrar, amb els nostres fets i paraules, la nostra certesa que Jesús ens acompanya en aquest camí que ens proposa, i el seu Esperit dins nostre és la força que ens empeny a seguir-lo amb fidelitat, confiança i joia.